

ŽIVJET ĆE, UMRIJET ĆE

ŽIVJET ĆE, UMRIJET ĆE

Dvanaest prijenosa od tišine do buke

KOMUNIKACIJA

Prvi koji su komunicirali bili su primitivni ljudi bez odjeće. Prvi koji su informirali bili su primitivni ljudi s odjećom i novinarskom iskaznicom. I dalje primitivni ljudi. Ništa se nije promijenilo. Osim što su prvi morali preživjeti život. Drugi zarađuju za život vraćajući preživjele u život. Ovdje nema vremena za polemiku ni kritiku. Nikad se nisam bavio ni jednim ni drugim. Ono što želim jest ispričati antropološku razliku između to dvoje, kroz priče. Prvi pravi oblik komunikacije — i tu će svi skočiti sa stolice — jest tišina. Prije riječi. Prije glasa. Prije geste. Prije držanja. Tišina je oduvijek mjerila inteligenciju čovjeka po njegovoj sposobnosti da obradi i odluči. Nikad obrnuto. A muškarci su, okupljeni zajedno, šutjeli. Gledajući zvijezde. Apstraktno. Zamišljeno. Sve dok, u daljini, skupina žena — uvjerenih da su same — nije počela razgovarati među sobom. Tihi glasovi. Kontroliran ton. Kontroliran ritam. Uredna kadenca. Svaka riječ pomno postavljena. Ništa prepušteno slučaju.

Ali prva lekcija koju je tišina ostavila čovječanstvu nije unutarnja suzdržanost. To je metoda. Posljednja granica unutar svakog prostora u kojem se donose prave odluke. A buka unutar tišine jedino je što nikada ne izostane. Dolazi iznutra. Emocionalna i kognitivna. Logička i racionalna. Instinktivna i afektivna. Sve odjednom. Jedine koje se s njom doista znaju nositi ostaju, kao i uvijek, žene. Toliko potpune, toliko funkcionalne, da im je povjerena i zadaća da nose ljudsko razmnožavanje dalje. Sve ostalo što ovdje nisam obuhvatio prepuštam iskustvu svakoga pojedinca. To je najbolji dio onoga što jesmo. INFORMACIJA

Informacija me podsjeća na igru koju smo igrali kao djeca. Svi u krugu. Prvi šapne riječ na uho sljedećemu. Prolazi niz red kroz dvanaest ljudi. Ono što bi izišlo na drugom kraju obično je bila provala smijeha. Igra je mogla ići na jednu riječ ili na cijelu rečenicu. Evo što bi se dogodilo. Kreneš sa ŽIVJET ĆE. Dvanaest prijenosa poslije, riječ koja bi izišla na drugom kraju bila je UMRIJET ĆE. Kreneš sa SVI SMO ZNALI DA ĆE ŽIVJETI. Dvanaest prijenosa poslije vratilo se kao SVI SU ZNALI DA JE MRTAV. SPROVOD ZAKAZAN ZA 12. U 12:00. HA HA HA HA. Točno tako danas gledam kako mediji pokreću informaciju. Isti uvodni redak o nekoj priči, prenesen drukčije od redakcije do redakcije.

Ono što smo mislili da je dječja igra gorka je istina jedne industrije u kojoj više ništa ne razdvaja kiosk od redakcije. Naposljetku, to dvoje dijeli jednu jedinu nit. Oboje su djeca istoga primitivnog podrijetla. Dovoljno je pogledati kako se ljudi oblače. Još samo jedno, da nitko ne stekne krivi dojam. Ne tvrdim da sam posljednji čovjek preostao na zemlji. Samo pretposljednji. Posljednji je još u redu i šapće nekome na uho. Dobro čitanje.

Ferdinando

2026 Ferdinando Frega — Sva prava pridržana. Gillette Audio — Registracija autorskog prava u SAD-u u postupku.